

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

M megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 15

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkakörét **Hagelman**
Károly könyvkereskedő
vállalva magára, az előfizet-
ések, nyiltér- és hirdetési
díjak és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalások ide-
intézendők.

Vándorló ország.

Hazánk ujabbkori történelme a bomlási processus szomorú képét mutatja. Pusztulunk, veszünk, mint oldott kéve szét hull nemzetünk.

Először megmozdult a föld és jóformán ki is szaladt a közép-birtokosok talpa alól. Aki komolyan tudja értékelni azt a kincseket érő nagy erőt, amelyet nemzeti szempontból képviselt a közép-birtokos nemesség, az ugynevezett gentry — az mindenesetre nagy nemzeti szerencsétlenségnek tekinti, ennek az osztálynak a letörését és gyászos züllését.

Századokon át ez az osztály képezte a magyar nemzet gerincét; innét kerültek ki a haza legerősebb oszlopai; s íme, látjuk, hogy ma is ennek az osztálynak tagjai képviselik a leghivebben a nemzeti irányzatot. Hol volna ma ez az ország, ha a nemzeti intelligencia olyan mértékben gyarapodott volna vagyoniilag, amilyen mértékben hanyatlott.

A nemzet fenntartó elem második falanksza, a kisbirtokos néposztály szintén rohamosan közeledik az anyagi pusztulás felé. Egész vidékek vannak az országban, ahol a kis gazdák talpa alól szintén szaladni kezd a föld. Az elviselhetetlenül súlyos közterhek, némely vidékeken az elhibázott ármentesítés óriási költségei, a szőlőtermő tájakon filloxera által elpusztított szőlők rekonstrukciójával járó terhes kölcsönök, a nagyranőtt élet szükségletek, az aránytalanul drága hitel általában, a mostoha közgazdasági viszonyok a magyar földmivelő népet súlyos válságba sodorták.

És a magyar pénzüzetek a helyett, hogy hazafias kötelességükhöz képest gyámolító kézzel segítségére sietnének a gazda közönségnek, éppen ellenkezőleg az uzsorászkodást megközelítő lelketlen manipulációkkal többnyire siettetik a föld népének pusztulását.

Bezzeg nem így tesznek nemzeti pénzüzetek. Azok megelégednek a csekély polgári haszonnal

s anyagi erejük javarészét a fajszeretet kultiválására fordítják.

A szász, az oláh és részben a tót pénzüzetek összevásárolják olcsó pénzen az eladósodott magyar gazdák földbirtokait és olcsó törlesztés mellett kiosztják azokat a saját fajrokonaiknak. Ennek következtében a nemzetiségek anyagilag szemlátomást gyarapodnak, míg a magyar emberre maoholnap szószerint alkalmazható lesz a költő mondása: „Szertenéz és nem leli honját a hazában.”

A földbirtokosok és földmivelők pusztulásán kívül a munkás osztály helyzete is szomorú képet nyújt. Ott van első sorban a kivándorlás. Az Ocean-járó hajók minden héten ezrével szállítják a munkaképes népet idegen világrészekbe s ez önmagában is olyan hatalmas érvágást képez a magyar társadalmon, melynek következménye nem lehet más, mint nemzetünk végelgyengülése.

A vándorlás azonban más irányban is feltűnő módon mutatkozik. Évek óta megindult a faluk

T Á R S A.

Egy pásztoróra.

Irta: Julius.

Adél és Malvin ó nagyságaik — mindketten a főváros ünnepelt szépségei — igazi benső barátok, a szó nemesebb értelmében. Adél boldog neje egy fiatal, életvidám miniszteri titkárnak. Malvin ifjú özvegye egy idős háztulajdonosnak, kinek tetemes vagyonát örökölte.

Adél férje, Vary Béla miniszteri titkár, könnyelmű, kalandhajászó, léha ifju, ki szerelmi házasságának első éveit után már megunt az ugynevezett rózsalancokat, s élénken sóvárgott vissza az aranyszabadság korlátlan világá. Nejének barátnőjére rég szemet vetett, de csodálatosképpen soha se volt bátorsága e nővel szemben az ostromot megkockáztatni. Valami baljóslatu előérzet mindig azt sugta neki, hogy vállalkozása kudarcot vallana.

Az elmúlt nyár egy szép délutánján Vary Béla kényelmes urilakában együtt ült a — családi tanács.

Az asztalfőn — természetesen — a háziur anyósa foglalta el az elnöki széket. Még alig 40 éves, tüzről pattant kardos asszony, aki bátran menyecske számba mehetne, ha nem volna már menyecske lanyka.

Önagysága mellett jobbról, balról Adél és Malvin ültek míg Béla barátunknak az asztal végén jutott hely, hol nagy figyelemmel látszott hallgatni anyósa szavait.

— E szerint kedves Béla — fejezte be ellenmondást nem tűrő hangon, szónoklatát az elnöklő asszonyság — nem lehet mást tenni, mint meghajolni a házi orvos sürgős tanácsa előtt. Adélnak a tarcsai fürdőben kell a nyarat tölteni. Reménylen ez ellen önnek semmi kifogása.

— Az ilyen dolgokban a kedves mama véleménye mindenkor az enyém is s ha Adél már elhatározta magát, az elutazást részéről egy pillanatig sem hátráltatom.

— No, no — vágott vissza csipősen a derék asszonyság — vigyázzon vóm uram, hogy ez a mohó készség gyanuba ne keverje. Csak a csapodar férjek szoktak két kézzel kapni az efféle orvosi szentenciák után.

— Igazán édes szerelmem — enyel-

gett Adél — gondolsz-e majd rám, a mig oda leszek? Aztán jól viseled-e magad?

— Oh légy nyugodt — biztatta a mama — amint elhelyezlek Tarcsán, én ugyanis rögtön visszatérek, aztán majd kellő rendőri felügyelet alatt tartom vóm uramat.

— Majd én is beállok a kedves néni mellé titkosrendőrnek — tréfálkozott Malvin — aztán ugy adjon okot panaszra, maga rossz portéka, hogy egyszerre, két oldalról cibálják meg a haját.

* * *

Adél elutazásával egyidejűleg Malvin a Margitszigetre költözött, hogy szokása szerint ott töltsse a forró évszakot egy édes nagynénje társaságában.

A szalmaözeveg férj — kit hivatala a fővároshoz kötött — csodálatosképpen szintén úgy találta, hogy napi fáradoalmát legjobban esik kipihennie a Margitsziget platánjainak hűs lombjai alatt. A délutáni órákban tehát naponként pontosan kihajózott a szép szigetre s mi természetesebb, mivel hogy ott neje legkedvesebb barátnőjének társaságát keresse föl, amiben Malvin semmi feltűnőt sem talált.

— Lám, maga mégis derék fiu, kedves Béla — jegyzé meg egy alkalommal, mikor

Morgos József elsőrendű polgári-, papi- és katonai egyenruha-szabó
Kaposvár, a megyeház mellett.

Ajánlja nagyválasztékban felszerelt raktárát a legkitűnőbb honi és angol szövetekből. Disz-
magyar öltönyök és liberiák legjutányosabb ár mellett készíttetnek.

népe és tömegekben áramlik a városokba jobb sorsot és megélhetést keresni. Ámde ami városaink ipari és közforgalmi viszonyai fájdalom nem olyanok, hogy képesek volnának biztos foglalkozást és állandó keresetet nyújtani a tömegesen jelentkező munkás kezeknek. S így a városokban ijesztő módon szaporodik a munkanélküli munkások serege s akik otthon csak szegény emberek voltak, a városokban apránként elzülött inségesekké lesznek.

Ezeknek a keserves állapotoknak a megváltoztatását pedig hasztalan várjuk az országunk sorsát intéző földi gondviseléstől. Ahol évszázados hagyományok kormányzati elve az, hogy Magyarországot koldussá kell tenni, hogy rabbá tehesük — onnét ne várjuk nagy nyomoruságunkban a segítő kezét. Minket, magyarokat csak az menthet meg, ha követjük a bölcs intést: „Segíts magadon, akkor az Isten is megsegít.”

Azért az egész magyar társadalomnak össze kell fogni, annak az életmentő törekvésnek a megvalósítására, hogy hazánkat végre gazdaságilag önállóvá tegyék.

Amint politikailag feltámadt lelkünkben a nemzeti öntudat, a legfőbb ideje, hogy gazdasági téren is feltámadjon az önfenntartási ösztön. S úgy az egyik, mint a másik téren tántoríthatatlan hazafissággal közdjük meg azt a nagy nemzeti harcot, a mely valójában csak most kezdődött el.

A helyzet.

Kaposvár febr. 17.

Olyan zűr-zavaros ma a helyzet, hogy annak tiszta képét adni alig lehet.

a társaságtól elszakadva kettesben sétáltak — hogy nem hagy egyedül unatkozni.

— Oh, bár örökké az ön társaságába lehetnék — sietett megragadni a szót Béla. Bár soha se kellene eltávoznom köréből, hogy egész életemet lábainál tölthetném.

— Ej, ej, ez a lelkesedés talán több is, mint amennyi megengedhető volna — felelt hirtelen elkomolyodva a megdöbben asszonyka, — maga feledni látszik hogy szent kötelekek más helyre kapcsolják.

— Eh, mit törődöm én azokkal. Szét tépem azokat, ha kívánja; mert tudja meg, ha eddig nem tudta, hogy én örültem, lelkem egész hevéllel szerettem önt, és nem ismerem akadályt, mely öntől elzárhatna. Szeretem és birnom kell, ha a poklok minden ördöge utamat állja is. És esküszöm, hogy birni is fogom!

— De hisz deliriumban beszél, szerencsétlen ember; s csak az a tudat vesz rá, hogy ezuttal megbocsátom és törekszem elfeledni ezt a szörnyű sértést.

— Nem, nem beszélek deliriumban, sőt igyekszem nyugodt lenni, Beszéljünk tehát higgadtan. Ismétlem, s életem utolsó percéig ismételné fogom, hogy szeretem önt. De vallomásomra nem kívánok ebben a pillanatban választ. Zavarát, meglepetését fel bírom fogni, hiszen vallomásom önre nézve, ki mindaddig vonakodott észrevenni emésztő szenvedélyemet, bizonyára váratlan volt. De bizom csillagomban és hinni akarom, hogy izzó szerelmem lángoló tüze le fogja olvasztani szivéről azt a jégburkot,

A sok előre tóduló kérdés közül, különösebben egy uralja a helyzetet s ez tartja izgalomban a kedélyeket.

Az t. i., hogy milyen magatartást tanúsít a képviselőház a hétfőre immár összehívott ülésen, a melyen a képviselőház feloszlása meg fog történni?

Erről tanácskoznak a vezérek és e nagy horderejű kérdésben döntenek a pártok ma este tartandó értekezleteiken. — Különböző felfogások állanak szemben egymással.

Vannak számosan, különösen a függetlenségi pártban, kik abból az elvből kiindulva, hogy az önkénynek nem szabad könnyűvé tenni a munkáját, a fegyveres hatalom beavatkozását — természetesen az országgyűlés méltósága megóvása mellett — akarják provokálni.

Vannak aztán olyanok is, akik ahoz a felfogáshoz ragaszkodnak, hogy a képviselőház feloszlása és ennek folytán az alkotmány ellenes kormányzás ellen fejezze ki a képviselőház tiltakozását és ezzel a feloszlást rendelő királyi kéziratot vegye tudomásul.

Különbben az országgyűlés feloszlásának részleteiről még ma sincsenek biztos hírek. Megfogják mutatni majd a helyzet adta körülmények a teendőket és kijelölni az utat, melyen a bölcs vezérek hazafias katonáikat vezetve meglelik a módot a legméltóbb válasz megadására.

*

A hétfői ülés eseményeit egyébként különféleképpen rajzolják meg.

Nyiri Sándor honvéd tábornok lett kinevezve királyi biztosul, hogy az országgyűlés feloszlásánál közreműködjön.

Több oldalról azt állítják, hogy Nyiri e megbízásában akként fog eljárni, hogy a megbízásáról a képviselőház és főrendiház elnökét értesítvén, egyttal azt a kérdést is intézi az elnökökhöz, hogy biztosítják-e a királyi akarat sima érvényesülését. Ha aztán azt a választ kapja, hogy az or-

szággyűlés valamelyik háza a feloszlást rendelő királyi kézirat kihirdetése után a jegyzőkönyv hitelesítésén kívül is tanácskoznia és határozni fog, akkor a királyi biztos az elnökség útján értesíti a képviselőházat, hogy az országgyűlést együtt maradása esetén fegyveres erővel oszlatja szét. Ha ezt az értesítést a képviselőház — majd a főrendiház — a karhatalom alkalmazásának tekinti és szétoszlik, bevégződik a királyi biztos feladata is; ellenesetben a kirendelt katonaság parancsnoka kíséretében megjelenik a királyi biztos a képviselőházban s élő szóval hívja fel a házat a szétoszlásra. Ellenszegülés esetében pedig bevonul a kivezényelt katonaság és karhatalommal kiüríti nemcsak a termet, de a folyosókat is.

Ezekkel szemben az a hír is tartja magát, hogy Nyiri tábornok mint királyi biztos nem fog semmi biztosítékot kérni sem a képviselőház, sem a főrendiház elnökétől, hanem az esetben, ha a feloszlató királyi kézirat felolvasása után hosszabb tanácskozás következne, vagy éppen a következő napra újabb ülés tűztnék ki, ezt nyomban karhatalommal akadályozná meg a királyi biztos.

Mindaz azonban csak híresztelés, hogy valóban mi fog következni majd csak az eseményekből derül ki.

*

Az ügyvivő kabinet is válság előtt áll. Erősen tartja magát az a hír, hogy az országgyűlés feloszlása után a darabant kormány gyökeres változáson megy keresztül.

Elsősorban is Kristóffy kezeiből veszik ki a belügyi tárcát, utódja az öreg generális, Fejérváry lesz, ki a pénzügyi tárcát cseréli fel a belügyivel, míg a pénzügyit München Aurélnak adja át. De más gazdát kap az ő felsége személye körüli és a vallás- és közoktatásügyi tárca is. Azonban ez új alakok neveit még a titok leple fedi.

*

melylyel az most ridegen körülzárja. Csak azt engedje meg, arra nyújtson módot, hogy lelkemet egészen kitarhassam. Az ilyen szenvedély, mely engem leigázott, nem enyészhet el nyomtalanul. Az ön lelkében is visszhangra kell annak találnia előbb-utóbb. Esdve kérem tehát, drága Malvin, adjon módot, hogy zavartalanul kibeszélhessem magamat. Adjon nekem egy bizalmas — találkozást.

— Ön örült, valóságosan örült — fuldokolta a remegő asszonyka — hiszen vétek, undok bűn az, amit tőlem kíván.

— Bűn, vagy nem, mit tudom én, de nem is törődöm vele. Csak annyit tudok, hogy szeretem önt. És azt ön is nagyon jól tudja. Hasztalan volna tovább küzdeni e szenvedély ellen, melyet fekezni többé képtelen vagyok. S a mily igaz, hogy én szeretem önt, épp oly igaz, hogy nem reménytelenül szeretem. Hiába volna minden tagadás. Én hiszem, én érzem azt, hogy ön is szeret. E küzdhetetlen felindulása élő bizonyosság rá.

— Felindulásom a megbotránkozásnak bizonyossága, melyet az ön hallatlan vakmerősége idézett föl. Ne beszéljen kérem, az ég nevére! . . . Nem szabad önt tovább hallgatnom . . .

. . . És Malvin lelkében e heves ostrom alatt szörnyű zivatar dult. Azt már észre vette, hogy ezt az őrjöngő embert könnyen elutasítani nem lehet. De még mást is észre vett nagy megdöbbenéssel. Azt, hogy többé nem képes eléggé megbotránkozni a csábító

ajánlat fölött. Rémülettel vallotta be önmagának, hogy ebben a válságos pillanatban szép, csabítóan szép férfi az a Béla, lázas szemében az örület ama csillamló fényével, mely leigázta, megbűvölte az asszonyt, mint az óriás kígyó varazstekintete a bűvkörébe került tehetetlen áldozatot. Aztán arra gondolt, hogy az ő szíve el volt zárva az igazi, az egyetlen boldogság elől. Hazassága — egy öreg férfi oldalán — örömtelen volt. S ime, most csak egy szavába kerülne, hogy fenékg ürítthesse a szerelem mennyei üdvének marmorító kelyhét . . . A kísértés valóban erős volt. „Segíts Adél!” sikolta lelke mélyében kétségbeesetten a küzködő asszony s ez a hangtalan vészkiáltás jelezte szívének szörnyű vergődését.

Béla, a tapasztalt világfi, észre vette ezt a lelkiharcot. A szép asszony ajkanak vibrálása, szempilláinak ideges rezgése, arcának folytonos színváltozása elárulta azt, hogy ebben a nőben ádáz tusára kelt a démon az angyallal.

Sietett a démonnak segítségére lenni egy megszokott, de rendszerint hatásos fenyegetéssel.

— Ne habozzék drága Malvin, az égre, ne kergessen a kétségbeesésbe, mert ha valami helyrehozhatlan örültségre vetemedem, ha majd nem leszek többé, akkor aztán hiába lesz a késő megbánás.

A szegény, zaklatott asszony hosszú ideig nem válaszolt . . . Tekintete egy pillanattig fürkészőleg nyugodott a férfi vonásain. Aztán lassankint visszatért arcára a nyugá-

A debreceni főispáni szék megüresedett újra. Vége a sokat emlegetett másodszori bevonulásnak, ingyen volt a sok hős-ködés, mégis csak érvényes maradt — bárhogy tiltakozott ellene — Kovács Gusztávnak megveretése napján benyújtott lemondása. Felmentését a hivatalos lap pénteki száma hozta meg.

*

Pénteken délután »miniszteri« tanácskozás volt, mely belenyúlt a késő esti órákba.

Ez a »miniszteri« tanácskozás azonkívül, hogy a legközelebbi teendőket beszélték meg, arról nevezetes, hogy ezen a felmentések és új kinevezések, valamint királyi biztosi felhatalmazások egész serege felett döntöttek.

H I R E K

— **A Somogyármegyei Berzsenyi Irodalmi Társaság** tegnap délután 5 órakor a varosháza dísztermében felolvasó ülést tartott, melynek tárgyai Pekár Gyula és Vikár Bela r. tagok székfoglalói voltak. Dr. Andorka Elek rövid, de szép beszédben üdvözölte a fővárosi vendégeket. A felolvasó ülésen nagy közönség jelent meg s a felolvasókat lelkes éljenzéssel jutalmazta.

— **Főispán helyettes.** Ugy értesülünk, hogy Tallián Gyula főispán helyettesítésével — kinek lemondása hír szerint már el van fogadva — a belügyi ügyvivő Gabsovits Károly főjegyzőt bizta meg Gabsovits szerint főjegyző, alispán helyettes és főispán-helyettes. Vagyis az a helyzet állott elő, hogy az a Gabsovits Károly, aki a vármegye első tisztviselője, ugyanaz a Gabsovits Károly annak a kormánynak egyszersmind bizalmi kirendeltje, amely kormánynak a vármegye törvényes és alkotmányos voltát el nem ismeri s mint ilyenek az engedelmességet egyenesen meg is tagadta.

— **A hercegprimás születés napja.** A veszedelem elmúlt. Az ég jóvoltából a nagy beteg hercegprimás fölépült annyira,

lom szilárdsága, s szembetűnő volt, hogy visszavonhatatlanul elhatározta magát valamire.

— Még egyszer óva intem önt, Váry ur — ugymond végre ünneplés komolysággal — térjen magához s álljon el esztelen kívánatától.

— Soha, soha — felelt makácsul a fölízgatott férfi.

— Am jól van — fejezte be a beszélgetést Malvin — ha továbbra is konokul ragaszkodik hozzá, legyen, megadom a kívánt találkozót Felfoghatja azonban, hogy itteni lakáson, feltűnés nélkül, nem fogadhatom önt hosszabban. Huzmosabb együttlétnk talán máris feltűnt s én nem kockáztathatom jó hírnevemem. De holnap beköltözöm a szigetről. Akkor kész vagyok önt a délutáni órákban elfogadni a városi lakáson. Komolyan tanácsolom azonban, térjen észére és maradjon szépen otthon.

De Béla barátunk egy szót sem hallott a jó tanácsból. Csak annyit jegyzett meg magának mohó örömmel, hogy másnap délután dől el szerelmének sorsa.

A kijelölt időben pontosan benyitott a szép özvegy elegáns lakásába.

Az előszobában az inas fogadta, tudtára adván, hogy önagsága a szalonban vár reá. Egy percre valami sajátos megdöbbenés szállotta meg szívét. De csakhamar leküzdötte szokatlan felindulását.

Amint a szalonba belépett, az ott uralkodó félhomály elvakította a szemét. Azután a függönyök le voltak eresztve s hirtelené-

hogy felkelhetett ágyából és nagy csendben, szűk környezetében ünnepelte meg születés napjának 74. évfordulóját. E nap alkalmából Vasary Kolos hercegprimást mindenfelől üdvözlésekkel halmozták el.

— **Államosítják a vidéki rendőrségeket** Az a hír van elterjedve, hogy a vidéki rendőrségeket államosítják. A belügyminiszteriumban már minden előkészület megtettek, hogy a vidéki városokban is államrendőrség legyen. Hír szerint Debrecenben lenne felállítva az első államosított rendőrség. Csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy országgyűlés nélkül, hogy fog ez megtörténni? — Mert, hogy az országgyűlés hozzájárulásával, vagyis törvényhozáson utján sehogy — azzal tisztában vagyunk.

— **Az ifjusági hangverseny.** A kaposvári áll. főgimnázium ifjusága február 10-én a »Korona« szálló nagytermében, az ifjusági segítő egyesület és az intézet kebelében működő »virág önképzőkör« javára táncal egybekötött hangversenyt rendezett. Bár az idei hangverseny nem is érte el teljesen az előző években tartott ifjusági hangversenyeknek színvonalát, mégis az este úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben szépen sikerült. A műsort az ifjusági énekkar nyitotta meg magyar népdalok előadásával. Előadta még az énekkar Dürner Gyula: Viharban c. remek choral-ját és Bellman »Svéd táncdal«-át. Az énekkart Surányi Károly főgimn. tanár vezette, ki hónapokig tartó fáradságos munkával, az idei énekkar rossz hanganyaga mellett is, jó eredményt tudott fölmutatni. Három szavaltat is hallottunk az estén Pogány Jenő VIII. o. t. »Antonius beszédét« adta elő helyenként fátolyozott hanggal; Simonyi Jenő a »Góbék« előadásával keltett derűltséget, a kis Egri Karoly pedig remekül szavaltta el »Az együgyű paraszt« c. költeményt, s a darabban előforduló népies tájszólást kitűnően adta vissza. Utánna Hódos István VI. o. t. Dancla »Resignation«-ját adta elő hegedűn mély érzéssel. Az ifjusági zenekar s résztvevett a hangversenyben két számmal, s ezek közül a Grieg-féle »Ases halála« különösen megnyerte a közönség tetszését. Az este fénypontja a műértő közönség szemében kétségtelenül Meszlényi Zoltán VIII. o. t. brillans zongorajátéka volt, ki Goard »Mazurka«-ját adta elő s a darab technikai

ben csak annyit vehetett ki, hogy az urnő — arcát kendőjébe temetve — némán ül a pamlag szegletében. Minő szemérmes a kis bohó — gondolta magában s arcan a diadal elbizakodottságával lépett a pamlaghoz.

— Valahára itt vagyok tehát, drága Malvinom, hogy lábaihoz tegyem hódolatomat — kezdte lagy, suttogó hangon a csabító lovag, miközben lehajolva, szenvedélyes hévvel nyult az imádott asszony keze után.

— Tehát ugy-e szeret? Ugy-e nem fog tovább gyötörni ellenállásával? — folytatta szenvedélyesen, bizalmas közelben helyet foglalva a pamlagon.

— Hát a szegény jó Adél? — hangzott leheletszerűleg a meg mindig eltakart arccal ülő hölgy szava.

— Ej — felelt a türelmetlen csabító — hagyjuk őt nyugodtan élni szelid ábrándjai csöndes világában. Ott ő boldog De mi a valóság után vagyunk. Élünk tehát mi is a magunk boldogságának.

S eközben szenvedélyesen magához ölelte a remegő hölgyet.

— Lássá, hitvány áruló — csattant föl erre egy éles, metsző hang, melynek hallatára Béla barátunk térdei összeverődtek, fogai vacogni kezdének s minden hajaszála az ég felé meredt. Ha a végítélet harsonái riadoztak volna fel hirtelen, nem remült volna meg jobban, mert fölemelt kézzel, vilámló tekintettel, mint egy boszuálló Kerub, ott állott előtte az — a nyósa.

nehézségeit meglepő könnyedséggel győzte le. Bár a választása — a darabot illetőleg — nem volt éppen szerencsés, mégis a mű nehéz részleteinek correct előadása és a robogó octáva-futamok oly hatást gyakoroltak, hogy a közönség szünni nem akaró tapsaira még egy ráadással is meg kellett toldania darabját. A hangversenyt reggelig tartó tánc követte. A nagyszámu közönség úgy megtöltötte a termet, hogy a négyeseknél alig maradt tér a pároknak. A hölgyek izléses táncrendet kaptak. A táncok vezetője, a fáradhatatlan főrendező Sárközy Géza VIII. o. tanuló volt. Tánc után az ifjuság legnagyobb rendben oszlott szét. Az este rendezésében Danilovics János igazgató nagy buzgalommal működött közre, mellette elismerésre méltó gondnal fáradozott a mulatság előkészítésén Prilisauer Adolf főgimnáziumi tanár. A hangverseny tiszta jövedelme 780 korona, mely a már fentebb említett jótékony egyesület és ifjusági önképzőkör céljaira fordították.

— **Házasságok táncestélye.** A folyó év március hó 10-ik napján Kaposvárott, a Korona-szálloda nagytermében dr. Vámosné Schmidt-Silly Eleonora urnő, dr. Fodor Oszkárné urnő énekművésznők, Klei Irma urhölgy hegedűművésznő, Weston Willy ur zongoraművész, Gyenes Izso ur hegedűművész közreműködésével nagy művész-hangversenynyel egybekötve, a házasságok táncestélyt rendeznek. — A hangverseny pontosan 8¹/₂ órákor kezdődik. A tiszta jövedelem kaposvári jótékonyan működő egyesületek céljaira fog fordítatni, mely okból felülfizetések szívesen fogadtatnak. A táncsteremben katonazenekar, az éttermekben cigányzenekar fog játszani. Helyárak: első sorban 7 korona, 2—6. sorban 6 korona, 7—10. sorban 5 korona, a többi sorokban és állóhelyek 3 korona. Jegyek február 10-ik napjától kezdve naponta délután 2—6 óra között, a meghívó előmutatása mellett, előre válthatók a »Korona«-gyógyszertárban felállított bálipénztárnál.

— **Közgyűlési meghívó.** »A kaposvári iparos ifjuság önképző köre« folyó évi február hó 18-án (vasárnap) délután 2 órákor tartja évi rendes közgyűlését saját helyiségében (Irányi Dániel-utca 15.), melyre a tagokat és az érdeklődőket tisztelettel meghívja az elnökség.

— **Uj sorsjegyek.** A Pesti Hazai Első Takarékpénztárnak még e hónapban kibocsátás alá kerülő új sorsjegyei tudvalevőleg többszörösen tul vannak jegyezve, minélfogva ma már csak készpénzért a napi árfolyamon — vagy letétre és részletfizetésre — az 1883. évi XXXI. t. c. értelmében megszámitandó árban kaphatók. Bővebb felvilágosítással ingyen és legkimerítőbben szolgál Beifeld József bankháza Budapest, Károly-körut 1. Alapított 1874.

— **A robbanó ásv nyolajok tartásáról** szóló rendelet dolgában arról értesülünk, hogy a kereskedő testületek egyértelmű állásfoglalása folytán legközelebb újabb rendelet fog kiadtni, melyben a Henze-féle edények kötelező használatát elrendelő rendelet életbeléptetését bizonytalan időre elhalasztják.

— **Balaton Múzeum** A keszthelyi balatoni múzeum egyesület életében nevezetes fordulópontra állott be Berendezték és megnyitották az egyesület irodáját, a hol az egyesület elnöke, alelnöke, a régészeti-, néprajzi- természetrajzi-, tájajzi-osztályok vezetői minden kedden összejönnek, hogy itt intézzék el az egyesület megszaporodott ügyei. Itt válaszolnak a beérkezett levelezésekre, itt állítják ki a küldött ajándékokról szóló köszönő leveleket, itt fogalmaznak meg és küldik szét a múzeum érdekében való felhívásokat, hírlapi közléseket, itt leltározzák a tárgyakat és beszélnek meg a múzeum érdekében szükséges agitációt. A múzeum olyan szíven fejlődik, hogy ügyeit mo't már egész irodának kell intéznie. A tisztviselők sok idejét fölemésztik a jelentések, a leltárok készítése, a sok levelezés úgy, hogy a jövőben az egész tisztviselői kör együttes működésére v n szükség, csak így hozhák mih marább tető alá a balatoni múzeum állandó palotáját, a mely hatalmas kulturális tény-zője lesz a Balaton szép vidékének.

— **Mulatság.** A »Kaposvári Hivatalnokok Társasága« 1906. évi február hó

24. napján saját egyleti helyiségének (Medgyes-utca 16. szám) összes termeiben »házépítési alapja« javára bált rendez. Belépő-díj: személyjegy 2 korona, családjegy 3 személyre 4 korona, 3 személyen felül 5 korona. Kezdeté fél 9 órakor. Jó ételekről és italokról a vigalmi-bizottság gondoskodik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Hja! A szokás.** A telefon központ egyik nőtisztviselője (nem mondjuk ám, hogy Kaposvárot) mindennap pontosan — elkésett hivatalából. Egy napon főnöke kis csomagban csinos ébresztő órát küldött neki, azon biztos reményben, hogy hivatalnoknője ezután pontosan fog megjelenni hivatalában. A kisasszony meg is ígérte. Este felhuzta az ébresztő órát, oda helyezte ágya mellé az éjjeli szekrényre s elaludt. Reggel csenget az ébresztő, a kisasszony felriad, nyugodtan és hivatalos komolysággal fél álomban bemondja: »Mással beszél, azzal bef rdul a fal felé és — újra elkésett.

— **Március 15. A »Független Magyarország«** olyan újságkötettel lepi meg március 15-ikére a magyar közönséget, amilyenek mása nem akadt a magyar hirlapirodalom történetében. Mintegy háromszáz oldalra terjed majd ez az egyetlen újságcsomag, formában és tartalomban egyaránt értékes megörökítése mindazoknak a csodás emlékeknek, amelyek vonatkozásban vannak a magyar szabadságharc legragyogóbb napjával, március 15-ével. A nyomda-technika tökéletességében, színes illusztrációkban mutatja majd be ez a hatalmas újságkötet a nagy idők mártírkoszorús szereplőit és fontos mozzanatit, — felőleli magába a magyarság küzdelmének minden fázisát és középpontba állítja majd Hentaller Lajos szakavatott tollából. »A magyar szabadságharc történetét, még pedig párhuzamban a mai küzdelmeivel. A magyar irodalom színe java áll mogannyi értékes cikkel a közönség szolgálatába a »Független Magyarország« március 15-iki újságkötetében, amelyből csakis meghatározott számot fognak nyomtatni, s amely nem is kerül kereskedői illetve dohánytőzsdei elárúsításra. A lap régi és újonnan belépő előfizetői ingyen kapták meg ajándékba, akik pedig meg akarják vásárolni, azoknak már most előre be kell küldeniök az árát: egy koronát a »Független Magyarország« kiadóhivatalába Budapestre, VII., Erzsébet-körút 50. szám alá. E szám iránt már most ország-szerre nagy az érdeklődés.

K Ü L F Ö L D

— **Az oroszországi események.** A birodalmi tanácsnak a paraszt-forradalom pusztításainak megállapítására kirendelt bizottsága gazdag anyagot gyűjtött. Összesen 1800 birtokot pusztítottak el. A kár 34 millió rubel. A kártérítés formáját illetőleg a bizottságban a vélemények megoszlanak. A birodalom belsejéből naponta több panasz érkezik az éhínség miatt. Az eredetileg kiutalt pénzüsszegek a nyomor enyhítésére elégtelennek bizonyultak és ez okból az éhínség-bizottságnak újabb 1,246 000 rubelt bocsajtottak rendelkezésére. Minthogy az a rendelkezés, hogy a keletázsiai hadsereg tartalékosait csak tavasszal bocsássák haza, fölkelésre adott okot, ezeket a csapatokat hazaküldték és helyettük Vladivosztokban a Japánból visszatért port-arturi harcosokat állították aktív szolgálatba. Ezeknek azonban már rég szabadságolva kellene lenniök, mert a cár elrendelte, hogy a Port-Arturban eltöltött nyolc hónapot náluk nyolc esztendőnek számítsák. Ezek a csapatok tehát most nagyon izgatottak és két tisztjüket már megölték. Attól tartanak, hogy a fölkelés köztük minden pillanatban kitörhet.

— **Diplomaták veszedelme Chinában.** Az összes követségeket figyelmeztették, hogy őket veszedelem fenyegeti. A német követség ennek következtében védő őrségét még egy második üteggel megerősítette.

— **Száműzött perzsa miniszter.** Konstantinápolyból jelentik, hogy Teheránból odaérkezett diplomáciai sürgönyök szerint Sad el Dovlet perzsa kereskedelmi minisztert elfogták és erős fedezett alatt élethossziglani száműzésre Yerdbe kísérték. A miniszter, kit Európában is ismernek, a legutóbbi forradalmi mozgalom élén állott.

— **A görög kamara feloszlátása.** A

görög kamarában meglehetősen mérveket öltött obstrukció immár véget érven, a kamarát egyszerűen feloszlatták. De azért ennek a kis népnek az alkotmányát mégis kellő tiszteletben tartják s az új választások megéjtését április hó 8-ára tűzték ki; az új kamara azután május 3-án ül össze.

— **Montenegró felfegyverkezése.** Montenegró fe fegyverkezésére vonatkozólag azt jelentik, hogy az Olaszországtól állítólag Montenegrónak ajándékozott ágyukról szóló vita, valamint a délszláv-szövetségnek azzal kapcsolatban felvetett kérdése nemsokára el fog némulni. Olaszország ismételve kijelentette, hogy Montenegró ezeket az ágyukat nyilvános árverésen szerezte. Botor föltevés tehát az olasz kormányról azt föltételezni, hogy délszláv-szövetség létrehozásán dolgozik, mert Olaszország érdekei legjobban a harmas-szövetségben vannak megvédelmezve.

Budapesti levél.

A mult héten messze jártam, tengert láttam! Hanem azért ne tessék megijedni kérem, nem fogok »Abbáziai levelet« írni »Budapesti levél« helyett. Mert ugyebár kitalálták, ha nem is mondtam, hogy Abbáziába történt a kiruccanás? Hogyne találtak volna ki, hiszen önök olyan szellemek! Meg aztán ugyan hol szokta budapesti ember a tengert keresni másutt, ha nem Abbáziában?

Hát igen! És ha én most akarnám, egész bátran írhatnék abbáziai keltezéssel Budapesti levelet. Se a neveken, se a pletykákon nem látszanék meg, hogy nem itt termettek a szőke Duna partján. (Bocsánat ezért a merész és kissé szokatlan Duna jelzőért.)

Istenem, mennyi ismerős arc!

Haza felé egész uton azon gondolkodom, — hogy honnan az isten csudájából kerül ki hát az én heti pletyka anyagom, ha velem együtt egész Budapest Abbáziában volt?

Megérkezve azonban csakhamar elmult a szorongásom, mert a Nemzeti Színház tájékan már konstatálhattam, hogy dacára Abbáziának, nem vándorolt ki mindenki. Mégis csak maradtak itthon tekintélyes embereink. Talákoztam Tiller Mórival, Ehrlich G. Gusztávvá, Freystettlerrel és Kardhordó Árpáddal.

A hon fővárosában tehát élet van. Megnyugodtam; és eszembe jutott, hogy most még csak az hiányzik, hogy Rosenberg Gyula is itthon legyen, akkor semmi baj, míg távol voltam vigyáztak a hazára is.

Aj-aj! Szinte hallom, hogy szól most közbe valamelyik nyájas olvasó:

— Na! Mit szőszátyárkodik az ur?! Lássuk azokat a pletykákat!

Fajdalom, kénytelen vagyok a nyájas türelmetlenkedőnek teljesen igazat adni. Igen, de könnyű neki! Hanem hallaná csak azokat a politikai és egyéb pletykákat, a miket most itt portálnak, majd meglátnám én akkor, hogy ki merné-e azokat írni az újságba! Elvégre kérem én is csak szeretem egy kicsit az életemet. Már pedig megölik ezekért az embert, ha nyilvánosan tovább adja. Hallgassák meg csak például a legártatlanabbat:

A Kossuth Lajos-utcában egy pár intranzigens ellenzéki politikus beszélget a meghiusult béke-tárgyalásokról és egy tüzes lelkű fiatal honatya keserűen fakadt ki:

— Kár volt a koalíciónak olyan nagyon kapaszkodni az alkudozások után, hogy aztán így lökjék félre megint!

Ebben a pillanatban lép a társasághoz egy nagyon elmés, de nagyon harapós beszédű néppárti képviselő, aki meghallva, hogy miről van szó, egyszerre készen volt a magyilkos hasonlatával:

— Ugy jár a koalíció, mint a kis Móric. Tudjátok ti a kis Móric esetét?

Hát a tanító ur a vizsga előtt adott Móricnak egy verset, amit el kellett, hogy szavaljon a nagyságos tanfelügyelő ur előtt. Móric volt ugyanis a legelső tanuló az osztályban, de legszurtosabb is. A tanító ur tehát m güzente a Móric mamájának, hogy a vizsga napjára fürdesse meg a csemetéjét, ami meg is történt. A tanító urnak azonban utóbb mégis aggodalmi támadtak a fürdés dolgában és egy másik gyerekkel is verset tanultatott, akit aztán a vizsgán ki is állított a tanfelügyelő elé. Vizsga után azonban a Móric mamája idegesen interpellálta a tanító urat az elmaradt szaválásért és a tanító ur csak nagyon gyöngrementségekkel tudott előhozakodni. Végre keserűen kifakadt a fiában megbántott anyja nemes haragja:

— Hát akkor minek kezdett a tanító ur egyáltalán? Most itt áll a Móric megfürödve!

— Hát így áll itt most a koalíció is megfürödve! — fejezte be történetét a rossz száju honatya.

No kérem! Ez az ártatlanabb fajtájából való. Hát lehet ilyeneket elmondani.

Hanem tudják mit? Itt most két érdekes képtárlat is van: A Rónaié, meg a Telepy bacsié, azokat érdemes megtekinteni. Különösen érdemes a Rippl-Rónaié. Jöjjenek fel kérem, aztán valahol randevut adunk egymásnak és négyszemközt elmondok mindent, még azokat is, amelyekért öt évig terjedhető börtönbüntetést szab ki a magyar büntető kódex.

Ugy-e feljönnek?

Hlevra.

K ö z g a z d a s á g.

A gazdasági és ipari takarékpénztár.

Előttünk fekszik ennek a részvénytársaságnak 1905. évi mérlege, nyereségveszteség számlája, melyre, a közönség érdekeit véljük szolgáltni, ha elmondjuk nézeteinket.

A társaság előző csonka évi mérlegére abbéli nézetünknek adunk annak idején kifejezést, hogy ez az intézet nem a nagyközönség, de még nem is a részvényesek, hanem feltűnő módon a vezetőség anyagi érdekeit törekszik szolgáltni, s a mostani mérleg teljesen igazolja akkori véleményünket.

A 400000 korona részvénytőke után 1 1/2 évre részvényenkint 10 kor. összesen: 20000 korona osztalék kifizetését javasolja az igazgatóság, mely más szóval azt jelenti, hogy a részvényesek tőkéje 3.33 % -ot jövedelmezett, mely valami fényes eredménynek nem mondható különösen akkor, midőn a társaság szervezésekor a betéteknek, kölcsönöknek egész halmazát egyszerű átirással vette a régi hitelszövetkeztől az igazgatóság keze és alá s szinte csudálatos, hogy azzal a minden remélhető nyereség után kapkodással csak annyi jutott az alapítóknak.

De eltűnik a csodálkozás e k csínyes (?) felett, ha a másik oldalát vizsgáljuk az éremnek.

A mult évben mint jeleztük, osztalékot nem kaptak a részvényesek, de a vezérigazgató, helyettese, igazgatóság és felügyelőbizottság s ügyész már akkor követelték s meg is kapták az alapszabályszerű jutalékokat s mi természetesebb, minthogy a jelen nyereség hányada is első sorban őket illeti. A közgyűlés előtt írjuk e sorokat s a lap csak a közgyűlés után jut a közönség kezébe, mégis habár a részvényesek soraiiban az elégtelenségnek mindenféle kifejezést adni hallottunk, a vezetőség az érdekeltségnek oly csoportját tudja állítani sorompóba, hogy a közgyűlés többsége jóvá fogja hagyni úgy a mérleget, mint a felosztási tervet.

A tartalékra 1½ év alatt elhelyezett 20000 korona betudásával egy részvény ez idő szerint 210 korona realis értéket képvisel, mely bizony még alig haladja meg azt az összeget, mennyit a részvényekért másfél évvel ezelőtt be kellett fizetni; ellenben a vezérigazgató, helyettese a kettős intézményből huzott dotatióval jól jöttek ki, sőt az igazgatóság tagjainak is jut a jelentékeny napidíjakon felül fejenként 260 korona, de még a felügyelő-bizottsági tagoknak is egyenkint 78 korona, utóbbiak azonban erre a csekélységre rá is szolgáltak, mert jelentésük szerint az ügykezelést minden ágazatban ellenőrizték, az igazgatóságot támogatták, a fő- és segédkönyveket helyesnek találták. Egyik ágazatban a lefolyt év oly csekély ségeket s felszínre hozott, mely esetleg ha nem is a takarékpénziárnak, de a segélyegyletnek anyagi veszteséget okozhat.

Végre is azt kérjük a vezetőségtől, ne tekintse a részvényeseket mostoha gyerekeknek, mert hátha elfogy a türelem!

A szerb vámháboru.

Lassan-lassan közeledik a szerb vámkonfliktus az elintézés, a megegyezés felé. A közös miniszteri tanács már legközelebb tárgyalni fogja a vámunió megejtendő változtatásokat. A határozat már valószínűen holnap megszűnik s megvan a kilátás arra, hogy a pár nap múlva meginduló tárgyalások békés megegyezésre fognak vezetni. Érdekes esemény, hogy Kiofác az ismert cseh képviselő, kiáltványt nézett a szerbekhez, amelyben az egész cseh nemzet álláspontját fejt ki a vámháboru kérdésében. Kiofác a konfliktusban nem gazdasági, hanem politikai okokat lát.

Felelős szerkesztő: **Dr. Rusa Ernő.**

Laptulajdonosok:

Szalay Károly és Dr. Rusa Ernő.

Iszákosság nincs többé!

Kiváncsi bárkinék bérmentesen küldünk egy próbát a COZAPOR-ból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A COZAPOR csendes és biztonságos hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegénység és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják egy próba adagot és egy köszönő irásokkal telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhesen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

416. sz.
INGYEN PRÓBA.
Vágja ki ezen szelvényt és küldelmeg ma az intézetnek.
(Levelek 5 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendők.)

COZA INSTITUTE
(Dept. 416.)
62. Chancery Lane,
London, Anglia,

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és „Állatkereskedelmi Ujság“ kiadásában

megjelent a

Vásári zsebnaptár

Husipari és Állatforgalmi Évkönyv 1906-ra

és az előfizetők az idén is teljesen ingyen kapják meg.

Tartalmazza: A fontosabb országos és havi, valamint heti állatvásárokat az év minden napjára pontosan átszámítva. A fontosabb állategészségügyi rendelkezéseket, az év folyamán felmerült újításokkal kibővíve. A fontosabb állatforgalmi tudnivalókat. A magyar és a külföldi állatpiacok kivitel módjait és az üzlet szokásokat — A szavatossági időhatárokat. A fővárosi állatvásárok szabályait és díjait. A vágóhídi és husvizsgálati szabályokat. A fogyasztási adót. Az ipartörvénynek a husiparra vonatkozó rendelkezéseit. Továbbá a husipar és állatforgalom körébe tartozó összes tudnivalókat, jegyzéknappal stb.

Előfizetési ára: félévre 6 kor. Az Évkönyvet csak előfizetők kapják meg, könyvpiaca egyáltalán nem kerül.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és „Állatkereskedelmi Ujság“ kiadóhivatala BUDAPEST, IX., Ferenc-körút 13. sz. alatt van.

SZÉNÁSSY BÉLA magyar gyártmányu szabadalmazott

Árpád rajzeszközök,

a legjobb rajzeszközök és körzők,

melyek Kaposvárott kaphatók 15-22

Hagelman Károly

könyv- és papirkereskedésében,

ugyszinte az országban levő papirkereskedésekben.

TAKY FERENCZ

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő
KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 14. SZ.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a jelen kor igényeit teljesen kielégítő

villany, vízvezeték, telefon

és villamos-csengő felszerelésére, valamint bicikli, varrógép, villany- és benzínmotor, ugyszintén mindennemű mechanikai gépek javítására

Electrotechnikai Műhelyt

rendeztem be.

A városi villanytelep szolgálatából kilépve, ezen nagyszabású műhely felállítására azon cél vezérelt, hogy bő tapasztalataim s szaktudásom révén városunkban egy oly iparágat honosítsak meg, melyet a nagyközönség eddig nélkülözni volt kénytelen.

A villamos világításnál előforduló zavarokat a leggyorsabban és legjutányosabban eszközölöm.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel

Taky Ferencz

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő.

Magánvízvezetékek felszerelését igen jutányos áron vállalom el.

MEGHIVÁS.

A Balatonvidéki Önsegélyző Szövetkezet

vasárnap, folyó évi március hó 11-én d. u. 2 órakor

tartja BOGLÁRON, a boglári takarékpénztár r.-t. épületében

ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

az 1905. évről, melyre a szövetkezet tagjai tisztelettel meghívtnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgató választása.
 2. Az évi számadások bemutatása, kapcsolatban az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésével.
 3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 4. A felügyelő-bizottság és 5 kisorsolt igazgatósági tag helyébe új választás. (A kilépők 1) Wilhelm Mór, 2) Frank Károly, 3) Simon Géza, 4) Scherz Tivadar, 5) Wentzely Pál.
 5. Az 1902/7. évtársulatnak 1906. december hó 31-én leendő bcrekesztése, a felszámolás kimondása és a felszámoló bizottság megválasztása.
 6. Az 1907/12. évtársulatnak 1906. év folyamán történendő szervezése és annak kimondása, hogy ezen évtársulat 1907. január hó 1-én indítandó meg.
 7. Közgyűlési határozat arra nézve, hogy az új évtársulat a tőkekamatokat továbbra is negyed-évenként vagy hetenként szedje-e?
 8. Indítvány, hogy a befizetések a vidéken az új évtársulat által továbbra is az eddigi módon szedessenek-e vagy befizetési bárcák felhasználásával.
 9. Indítványok.
- Kelt Bogláron, 1906. február hó 14-én.

Az igazgatóság.

A Balatonvidéki Önsegélyző Szövetkezet Mérleg-számlája

VAGYON.

1905. december hó 31.

TARTOZÁS.

		Kor.	Fill.			Kor.	Fill.
113	Pénztár	1119	99	95	Alakulási díj	1715	24
108	Kilépő befizetők	88	70	110	Nyomatványok	62	70
109	Boglári takarékpénztár	39131	48	112	Törzsbetét	422656	—
115	Kötelező kölcsön	438420	—	104	Előre felvett kamat	303	53
101	Hátralékos törzsbetétek	5044	—	102	„ „ törzsbetét	269	—
103	„ kamatok	3105	04	107	Kamatáthozat az 1902/3 - 4. évekről	34303	21
105	„ késedelmi kamatok	121	89	„	Tiszta nyereség	27721	42
		487031	10			487031	10

A szövetkezetnek az év elején volt 510 tagja 10275 üzletrésszel
 az év folyamán belépett 4 „ 70 „
 az év folyamán kilépett 514 „ 10345 „
 12 „ 185 „
 Marad az év végén 502 „ 10160 „

Egy üzletrészre esik 2 K 72⁸/₁₀ fillér, vagyis 5⁸⁵/₁₀₀ ‰

Egy üzletrész értéke 1905. december hó 31-én 47 K 66⁸/₁₀ f.

Löwensohn Jakob

igazgató.

Rothschild Bertalan

könyvelő.

Megvizsgálta és helyesnek találta a felügyelő-bizottság.

Kelt Bogláron, 1906. február hó 8-án.

Dr. Ritzinger János

f. b. tag.

Dr. Telegdy Zsigmond

f. b. tag.

Simon Aladár

f. b. tag.

AZ IGAZGATÓSÁG:

Dr. Bók Zalán Lajos

Frank Károly

Deutsch Gyula

Wilhelm Mór

Fischl Mór

Hamburger Jakob

Faragó Sándor

Singer Mór

Pátkai Jakob

Simon Géza

Wentzely Pál

Scherz Tivadar

Frank Lajos

Dr. Ronai Mihály

Fischl Viktor.

Nyomatott Hagelman Károly könyvnyomdájában, Kaposvárott.